

Illvstrivm Scriptorvm Religionis Societatis Iesv Catalogvs

Ribadeneyra, Pedro de

Antverpiæ, M. DC. VIII.

Lævini Torrenti[i] Episc. Antverp. Oda Ad Societatem Sanctissimi Nominis
Iesv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68452](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68452)

II

LÆVINI TORRENTI
EPISC. ANTVERP.
ODA
AD SOCIETATEM
SANCTISSIMI NOMINIS
IESV.

O GRATA cælo sancta Sodalitas,
Rex regum IESVS nomine quam suo
Illustrat exornatque, toto
Ut celebris memoreris orbe :
Non orbe dico, quem veteres aui
Norunt minorem dimidio, male
Truncatum, & angustis coactum
Limitibus, nec adhuc reiectum;
Quod vestus illic solibus, hic niue,
Negaret aptas sospitibus domos,
Nec torridam fas esset ulli
(Sic perhibent) superare zonam;
Sed orbe toto prorsus & integro,
Quem belluoso dum volitant mari
Vtique porrectum sub axe
Magnanimi reperere Iberi.

Quorum

Quorum securi turgida linte,
 Pura sed omni mente cupidine,
 Pulcro nec argento, nec auro,
 Nec nitidis inhiante gemmis,
 Armis ut illi sceptra potentium
 Fregere regum, fluminaq; & lacus,
 Portusq; vicinasq; gentes
 Indomito subiere ferro;
 Sic vos inermes, impauidi tamen,
 Casta inferentes indigenis sacra,
 Hac impios cultus & omnem
 Barbariem pepulisti arte.
 Qui namque vera luce carentibus
 Fas esse notum vel potuit nefas?
 Turpi volutabantur antro,
 Cimmeris medi tenebris;
 Clausis retente ceu caueis ferae,
 Edenda si quae ad munera publica
 Seruantur, ut damnata fulua
 Corpora dilacerent arena.
 Quo deprehensos tam misero in statu,
 Ut mente bruta non minus impia
 Committerent, quam saevis olim
 Antiphates, genus aut Cyclopum,
 Sanastis: at non cantibus Orphei,
 Linique, nec qui mænia condidit
 Thebana, facundiq; voce
 Mercurij, fidibusque Phæbi;

Fida

Fida sed almae vi Sapientiae,
 Quæ missa ab alto vicit ut hactenus,
 Sic vincet, eternaque tandem
 Omnia subiiciet Parenti.
 Qui vos ministros quod sibi legerit,
 Res gesta clamat, clamat & exitus
 Spe maior, adductis opimo
 Tam citò tot populis triumpho.
 Quos, ante necdum nomine cognitos,
 Portare CHRISTI nunc dociles iugum
 Miramur, ingenti remixta
 Lætitia simul & stupore.
 Sed quid volenti non facile est DEO,
 Deique verbo, Virgineo satum
 Quod ventre, prognatumque nostri
 Credimus ad generis salutem?
 Hic ille IESVS progenies Patri
 Aequæua, cælo quod fuerat manens;
 Humana sed de matre sumpsit
 Membra, viam reserans Olympos.
 Hic ille, cuius nomen amabile
 Ut vestra complet pectora, sic sacro
 Prorumpit exundans ab ore,
 Assidua coliturq; laude.
 Nec parua laudi gratia. nam piis
 Aspirat orsis omnipotens DEVS,
 Firmatque quas res cumque Nati
 Auspicio geritis secundo.

Nec

Nec de receptis gloria Barbaris
 Est maior illa, quam domiti dabunt
 Caluiq; Luterique, & omnis
 Colluuies simul impiorum.
 Fremant superbi, nec teneant minas,
 Bellumq; cædesq; , & rabiem parent;
 Causamq; , quam ius damnat æquum,
 Vi vetitis tueantur armis:
 Vos ista prudens simplicitas, bene
 Morata, sese nec leuis efferens,
 Defendet insontes. At ipse
 Se rabidus male perdet hostis.
 Qui quo cruentus sauerit magis,
 Plus inde damni comperiet, videns
 Vicisse quos victos putarat,
 Et cineri superesse vires.

ILL V-